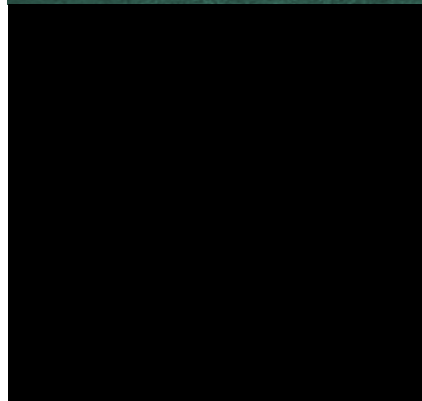

COAC

arquitectes.cat

Publicat a COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA (<http://www.coac.arquitectes.cat>)

Inici > Revista de Corresponsals: Quebec, Montreal i la COVID

El carrer De Castelnau Est es transforma temporalment en carrer de vianants durant l'estiu 2020, Montreal. Foto: Marta Masferrer

El 13 de març el govern quebequès va decretar l'estat d'urgència sanitària, un dia abans que a Espanya. Tot i que la situació en aquell moment estava lluny de ser crítica com ho era a Itàlia, un element que preocupava els professionals de la salut era que la setmana del 2 al 6 de març va ser setmana de vacances escolars a la *Belle Province* i milers de quebequesos van viatjar pels set continents del planeta.

El resultat d'aquesta coincidència desafortunada ha fet que a data d'avui, 11 de juliol de 2020, el Canadà comptabilitzi 8.765 morts, dels quals 5.615 són al Quebec (64%), i que la ciutat de Montreal comptabilitzi 5,5 vegades més morts que Toronto.

Al Quebec no hem estat confinats a casa, però també s'han aplicat algunes restriccions. La reunió de persones en espais tancats i oberts ha estat prohibida durant setmanes, els parcs han estat sempre oberts, però amb els jocs infantils precintats fins el 20 juny, i les escoles i universitats es preveu que romanguin tancades fins el mes de setembre. Tot i això, actualment la situació sanitària sembla controlada.

La Covid-19 ha fet revifar les discussions sobre la densitat urbana, i els detractors de les ciutats no han tardat a aparèixer amb arguments futils i simplistes per glorificar els beneficis de la perifèria suburbana de cases unifamiliars. Però la realitat ha estat que barris de l'est de Montreal, com Mercier-Hochelaga Maisonneuve o Montréal-Nord, amb una població local desfavorida econòmicament i una població immigrant amb habitatges sobrepoblats respectivament, han estat els sectors més afectats pel virus. Una realitat sanitària completament oposada al Plateau-Mont-Royal, el barri més dens del Canadà, on els casos de Covid no han estat una gran preocupació per a la classe mitjana que l'habita. Així doncs, en el context quebequès, el factor més rellevant per comprendre la propagació del virus fins a dia d'avui no és la densitat sinó el perfil socioeconòmic de la població. Fa dècades que l'est de Montreal és un territori on falten infraestructures bàsiques, i amb la crisi sanitària el problema s'ha fet més evident.

Per contra, és veritat que la densitat d'habitatge per m² pot jugar una mala passada en període de pandèmia i, en aquest sentit, és preocupant veure que la planificació territorial quebequesa actual, més preocupada a combatre el desenvolupament suburbà que a assegurar el desenvolupament territorial i la construcció d'habitatges de qualitat, fomenta la densificació mitjançant la creació de TODs (*Transit Oriented Development*), els quals fixen una densitat mínima però no màxima. Un fet preocupant independentment de tot tipus de virus.

Durant aquest període d'excepció, la ciutat de Montreal ha ampliat voreres de manera temporal i ha habilitat nous carrils bici, en total més de 300 km, alguns dels quals es convertiran en permanents segons ja ha anunciat l'alcalde. A banda d'aquestes mesures, el que molts ciutadans també han apreciat en aquest període de distanciament físic ha estat descobrir i gaudir dels passatges del darrere o *ruelles*, molt típics de l'urbanisme montrealès dels anys 1890-1930. Espais sovint poc transitats i uns llocs magnífics per passejar, jugar i fer el xafarder sense ser molestat pel trànsit de cotxes.

Marta Masferrer, corresponsal del COAC a Montreal, Canadà.
Juliol 2020

[1]

Tornar

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/mon/ciutat-montreal-covid>

Links:

[1] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/23292>

[2] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>